

[Riishøj]

skulle det nok være muligt at finde de ganske få penge på Udenrigsministeriets eksisterende budget.

Dernæst er der spørgsmålet om lægemidlerne. I den forbindelse vil jeg spørge udenrigsministeren direkte, om han vil give udvalget en oversigt over de lægemidler, som er fritaget for sanktion. Det er vigtigt, at det, der er omfattet af undtagelsen, virkelig er lægemidler. Vi skulle nemlig have en praksis, hvor Industriministeriet forvalter en lovgivning blot efter industriens forgodtbefindende. Det må være sådan, at loven lever op til sit formål, nemlig at det kun er vigtige lægemidler, som ikke er omfattet af sanktionerne. Derfor spørger jeg altså, om vi kan få en liste over de varekategorier, som ikke er omfattet af sanktionerne.

Jeg har et andet spørgsmål til udenrigsministeren vedrørende Balis-sagen. Jeg ved godt, at vores lovgivning ikke kan omfatte vesttysk lovgivning, men hvis et naboland udfører en aktivitet, som er møntet på at omgå en dansk lovgivning, er det så ikke naturligt, at det danske udenrigsministerium reagerer over for det land, der på sit territorium tillader en sådan virksomhed? Jeg ved godt, at vi kan ikke lovgive for vesttyskerne, men kan vi ikke reagere diplomatisk over for vesttyskerne og bede om en forklaring på, at man altså i Hamburg notorisk har en aktivitet, som er møntet på at omgå nordiske landes sanktionslovgivning? Hvorfor vil udenrigsministeren ikke henvende sig til den vesttyske regering og bede om at få en redegørelse for den aktivitet, som foretages af Balis, og som i øvrigt også foretages fra vesttysk territorium, med hensyn til frugteksport til de nordiske lande?

Kan man ikke bede om at få en redegørelse, når det dog er bevist, at der bl.a. indrykkes annoncer i den sydafrikanske presse af virksomheder i Vesttyskland, som notorisk også udfører en aktivitet, der er møntet på at omgå de nordiske landes sanktionslovgivning? Jeg tænker ikke på, at vi kan lovgive i Vesttyskland, men beder om, at vesttyskerne ikke tillader, at en aktivitet er møntet på at omgå en dansk lovgivning.

Fru Helle Degn nævnte spørgsmålet om nabolandenes begejstring for de nordiske landes arbejde med disse spørgsmål. Det har jeg også hørt, ligesom jeg har deltaget i konferencer i det sydlige Afrika om det. Men den begejstring er

ikke altid så stor, når det kommer til stykket, for de nordiske landes lovgivning bruges i høj grad til at øve pression over for England og Vesttyskland og andre EF-lande. Men jeg er sikker på, at disse frontlinjestater intet har imod, at vi effektiviserer kontrollen. Og jeg ved også, at begejstringen er knap så stor, når det gælder i hvert fald dele af vores lovgivning, nemlig bl.a. med hensyn til den danske lovgivning angående diplomatisk status for ANC og med hensyn til spørgsmålet om at støtte f.eks. Shipping Research Bureau og World Campaign. Det er klart, at de nordiske lande ligger forud i forhold til England og Vesttyskland, men det skal ikke tages for mere, end det er, og noget af det er altså udtryk for høflighed fra de fattige landes side for at undgå karambolage med de nordiske lande. Det, man kalder diplomatisk høflighed fra fattige landes side, dækker ofte over en vis utilfredshed på visse områder, og den skal man ikke se bort fra.

Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet i hvert fald kan få en status over de eksisterende kontrolforanstaltninger og i hvert fald få en arbejdsdeling og et bedre nordisk samarbejde med hensyn til kontrollen på de områder, hvor der er enighed. Endelig håber jeg som sagt at støtte til de private organisationer, og det er først og fremmest Shipping Research Bureau og World Campaign, jeg tænker på. Det sidste initiativ med hensyn til at lave noget fælles nordisk mellem de private organisationer er stadig væk i begyndelsesfasen, så det er de to første etablerede organisationer, jeg tænker på, når det gælder en bare besked om dansk støtte på linje med det, man har i Norge og Sverige. Det håber jeg vi under udvalgsarbejdet kan få et fornuftigt resultat om.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Hr. Riishøj behøver ikke være i tvivl om Socialdemokratiets medvirken i det fortsatte arbejde for at følge den vedtagne sanktionslovgivning op. Vi har ikke den opfattelse, at det er noget, der hviler i sig selv, efter at en lovgivning er vedtaget; det er noget, der absolut skal bearbejdes og arbejdes med. Vi deltager meget gerne i den videre proces, og det synes jeg også jeg sagde i min indledende ordførerbemærkning.

Hvad angår spørgsmålet om støtte økonomisk til de private organisationer, som opererer